

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kunstdaben, Øyden og Troen ere forenede.

1. Aarg. Nr. 2.

Den 1. November 1851.

Priis: 24 Ø Quart.

Til de Hellige og alle Edle i Verden.

Eftede Brodre og Venner, Herren har i sin Godhed og Maade behaget at gjen-give Verden det oprindelige Evangelium i al dets fordums Simpelhed, Skønhed og Reuehed iblandt de første Tiders Christne, i Jesu og Apostlernes Dage.

Lyset og Sandheden har trængt igjen-nem Menneskenes Vankundighed og For-dærvelse, paa en Tid, da Verden er sønder-revne af tusinde modsigende Meninger.

De Wise, de Lærde, de Fromme, Phi-losophen, Lovgiveren, de Geistlige og den christelige Verden have søgt at opfinde Mo-get for at forbedre Menneskets Tilstand; men nogen af deres Grandstninger og deres forskellige Planer, vedbliver Verden ufor-andret at vandre sin Gang uden Gjensel-delse; Splyd, Uro, Forvirring og Elendig-hed opfylder Jorden. Og Alt, hvad Menneskene have gjort for at gjenfode Verden, viser kun mere tydelig deres Uforstandighed og Afmagt. Og nogen af deres Bestræ-belser forvarres kun den religiøse, moraliske og politiske Verden.

Dersom vi opmærksomt følge Guds Gjerninger imod Menneskeslagten, ville vi finde, at alle Under komme af, at Nationer og Folk have fjernet sig fra Gud; og intet mindre end Omvendelse til ham kan standse det skæckelige Uveir, stille det oprørte Hav, roliggjøre Menneskenes lunefulde Lidenska-ber og giengive dem moraliske, religiøse og

politiske Verden den Orden, der hersker i Guds physiske Skabelse.

Det er den Religion, som vi troe og forkynde, der er bestemt til at fornye Mennesket og Jorden; det er den, der skal føre Folkene tilbage til Gud, der skal drage dem ud af Verdens moraliske, religiøse og politiske Chaos, og samle dem til eet Folk, der skal ledes og kjendes af Gud, der skal have Eje for Mennesker og Nationer; og som skal hjælpe til at oprette og udfolde Guds Rige i disse sidste Dage.

Vor Religion, er ikke, som man har antaget, en tom Phantasi, grundet paa et eller andet dunkelt Syn eller en opdigtet Fabel. Den er en Åabenbaring fra Gud til os og Verden. Den er overeensstemmende med alle fornuftige, åabenbarede, skarpsindige og philosophiske Grundsatninger. Den indfører etter Evangeliet i hele sin oprindelige Reuehed, Fylde, Skønhed, Fynd og Kraft, og den er prydet med sin første naturlige Simpelhed.

En Engel fra Gud har vist sig for Joseph Smith, ligesom for Andree, der var forenede med ham. Men Engle viste sig ogsaa for Abraham, Moses, Gideon, Zaharias, Joseph, Petrus, Paulus, Jacob, Johannes, Cornelius og Andree. Hvorfors skulle de ikke vise sig for Menneskene i vores Tider? En Engel har åabenbaret Joseph Smith de amerikanske Indsødtes gamle An-naler. Vor Tro grunder sig ikke alene paa

hans Viduesbyrd; thi en Engel har bekreftet det samme for andre Mennesker, som ogsaa give Viduesbyrd derom. Er det da saa forunderligt, at Herren aabenbarer mange Millionsers Historie, som have besøet højt store Fæstland, hvis Ruiner ere levende Mindeæmærker om deres Klogt og Civilisation? Eller vil man sige os, at Herren hverken vilde eller kunde aabenbare sig inden for nogle Taa i Asien, og lade den øvrige Verden forblive i Dunkundighed? Dersom disse Annaler ere sande, vil der stee andre Opdagelser, som ville aabenbare Guds Gjerninger mod andre Folk, som Verden vil blive nødsaget til at troe. Hvorledes er Verden kommen til Kundstab om Gud? Ved directe Alabensarelser eller ved Skrifter, der ere givne ved Alabensarelse. Og inden Alabensarelse vilde vi være i Uvidenhed om Gud. Hvo vilde da lukke Munden paa Gud, og sige os, at han ikke maa og ikke bør meddele sig til Menneskene. For at undrage en Slutning, maae vi sige, at det er sandsynligt, at han endnu vil gjøre det eller at han aldrig har gjort det; thi dersom vi troe, at han allerede har gjort, hvorfor skulde vi da ikke troe, at han ogsaa kan gjøre det i vore Tider.

Men man siger os, at der har været mange Bedragere i Verden. Det er sandt. Men er en Bedrager nogensinde kommen med Evangeliets Fylde og Simpelhed? Vi svare nei; man kan ikke udvise den. St. Johannes siger: Hver den, som atviger og ikke bliver i Christi Lærdom, har ikke Gud. Og hvo, som bliver i Christi Lærdom, har baade Faderen og Sonnen.

Nu, hvor er Bedrageriet i dette Evangelium eller i disse Annaler? Det Evangelium, som vi prædike, og det, der er i disse Annaler, ere noigagtig eens i Lære, i Anordninger og Velsignelser, ligesom det indeholdes i Bibelen, og disse Annaler, der indeholde en Historie om et Folk paa Amerikas Fæstland, bekræfte de assiatistiske Annaler, der indeholdes i Bibelen. Sagde Apost-

lene i gamle Dage til Menneskene, at „de skulde troe paa den Herre Jesum Christum og omvende sig fra deres Syndet?“ Vi gjøre det samme. Sagde de til dem, at „de skulde lade dem dobe i Jesu Navn til deres Synders Forladelse?“ Vi sige det samme. Bringte de Haandspaalæggelse for at meddele den Hellig-Naud? Vi gjøre det ogsaa. Troede de paa Propheter, Alabensarelser, Syner, paa Syges Helbredelse ved Haandspaalæggelse, formedelst Tro paa Jesus Christum? Vi ogsaa. Havde de „Haab om Opstandelse?“ Vi have det ogsaa. Ventede de vor Herres og Frelsers Jesu Christi anden herlige Tilkomstelse? Vi ogsaa. Havde de „Apostle, Propheter, Evangelister, Hyrder, Lædere o. s. v.?“ Vi have dem ogsaa. Havde de „Syner, den Gave at tale med fremmede Tungemaal, at udlägge Tungemaal, den Gave, at styre, hjælpe o. s. v.?“ Vi ogsaa. Bragte de Jesu Christi Lære, Besalinger og Tempel i Udøvelse? Vi streeb ogsaa at gjøre det, og vi vide, at Gud etter har paam givet sin Kirke disse Velsignelser.

Vi spørge, hvad der er modsigende i alt dette? Hvilket er meest modsigende, at troe og handle efter Skrifterne eller at sige: vi troe dem, og siden fornegte dem i vor Organisation, vore Lærdomme, vore Gjerninger.

Men man vil spørge: ledet ikke Syner, Propheter og Alabensarelser til Enthusiasme og Fanatismus? Jo de menneskelige Syner og Satans Forblindelser gjøre det. Men dersom Herren tænkte, at hans Syner og Alabensarelser varer skadelige for Menneskene, hvorfor har han da givet dem i gamle Dage? Dersom de varer skadelige i vore Tider, havde de sikkert ogsaa været det forud for Menneskene. Enthusiasme, Daarstab og Fantasi er eet; og Guds Billies Alabensarelse for Folkene, for at bringe dem Orden, Fasthed, Trost, Enighed, Kundstab, Opbyggelse, og for at oprette sit Rige, er et andet.

De Grundsætninger, vi troe og lære, ere strængt overensstemmende med Forstund, Åabenbarelse og Philosophi.

Hvo har ståbt Jorden og Mennesket? Dersom Gud har ståbt dem, har han da ikke Ret til at regjere, undervise, befale og lære? Hvilket er fornuftigst at troe, at Mennesket, Guds Billede, der er bestemt til at leve her og i Evighed, skal forblive i en fuldkommen Uvidenhed med Hensyn til sin nærværende og tilkommende Lyksalighed, eller at troe, at hans Fader vil undervise ham herom? Er det da kommen dertil, at det er en Nedværdigelse at erkende Gud?

Og, philosophist talt, hvad kan forstaffe Menneskene den største Lyksalighed? Forstand, Tyd, Reenhed, Enighed og Broderstab. Og hvorfor er Verden nu til dags ulykkelig, i en fornedret, fordærvet og nondentlig Tilstand? Det er paa Grund af Mangelen paa den sande Philosophies rene Grundsætninger, af Mangelen paa den Philosophi og Indsligt, som lærer at kjende Himlen og Jorden. Thi Guds timelige og aandelige Gjerninger paa Jorden og i Himmelten styres og ordnes alle efter en Philosophies noiagtige Grundsætninger, nemlig Guds Philosophi, somaabenbares i Himmelten og paa Jorden. Og hvis Mennesket er kommet til falske Slutninger om Guds Gjerninger, er det fordi han har manglet Kundstab om Gud og hans Love, som man ikke kan opnæae i sin Fylde uden ved Åabenbaringen. Men da alle disse Lære, som vi kjende, ere regelmæssige og fuldkomne, forholder det sig ligeledes med dem, som ikke i Almindelighed ere kjendte af Menneskene.

Philosopherne have udgrundslet Mennesket, Jorden og Skabningens Værker, for at finde et rigtigt System. De have hver havt sin Dag. De have indført mange gode Grundsætninger, men i det, Verdens Forbedring angaaer, have de feilet. Hvor gode end flere af deres Systemer have været, have de langtfra opfattet det egentlige

Maal. "De ere veide og fundne forlette."

Vi troe paa alle sande philosophiske Grundsætninger, og vi søger desuden at tilfoje Guds Viisdom. Philosopherne søger Viisdom af Jorden og Guds Gjerninger; vi søger den af hans Gjerninger og ogsaa af Gud selv, deres Ophav. De opsoge denne Jordes Velstignelser; vi opsoge denne og den tilkommende Verdens, en Belonning i Tid og Evighed. Dersom vi besidde Kundstab, stamme vi os ikke ved at erkende, at det er Gud, der har givet os den. Har Herren givet os Love, stamme vi os ikke ved at adlyde dem. Da Jesus kom til Johannes og forlangte at neddyppes i Vandet, stamme vi os ikke ved at efterfolge hans Fodspor. Da han har befælet Tro, Omvendelse og Daab, stamme vi os ikke ved at folge den samme Plan. Da han har befælet Haandspælaæggelse for at faae den Hellig-Aands Gave, troe vi den ogsaa nødvendig. Og da hans Apostle den Gang fik Guds Maade ved Lydighed imod hans Anordninger, og en Aand, der "skulde lede dem til al Sandhed, paaminde dem om hvad, der var fleet, og forkynde dem de tilkommende Ting," glæde vi os over, at han har viist os den Wei, hvorpaa vi kunne komme til rigtig Kundstab, en Erfjendelse baade om de gamle og nye, rigtige Grundsætninger, og om vort Forhold til Gud, og viist os Maaden, hvorpaa vi kunne forhøie vor og den hele Verdens Lyksalighed.

Menneskene ere hensalne til to Ødersligheder med Hensyn til Religionen: Nogle have indbildt sig, at Alt er aandeligt og lustigt, og ere sværmeriske; de ere blevne ascetiske, tungfndige, overtroiske, de have paalagt Mennesket Pligter, der strider imod dets Natur. Andre have fors at sørderbryde disse Lænker henkastet sig i Udsvarvelser: de have brudt Moralitetens og Verdens Love; de have tilsidesat eller fornugtet Gud og have sogt i Udsværelse, Forfangen-

lighed og Tilsredsstillelse af deres Begierligheder og Velvist den Lyksalighed, som kun kan opnaaes ved Øyd, Maadeholsenhed, Neenhed og Guds frygt.

Vor Religion er timesig, aandelig og evig; den er anvendelig baade paa Legemet og Sælen; thi vi bestaae af begge. Og den Gud, der har ståbt hønt, har givet denne. Forløssningens Maal er at frælse baade Legeme og Sjæl; den længaaer os i Tiden og Evigheden. Som Menneske bør vi betiene os af vor Dømmekraft, af vor Fornuft og vor Indsigt, for at erhverve os Formue, indrette Samfundet, dyrke Jordens, saae, plante, høste og bære Omsorg for vor Familie. Som Christen bør vi føge Viisdom i Gud til at veilede os i alle Ting, baade i de timelige og i de aandelige; og som evige Væsener bør vi handle i alle Ting i dette Liv, med Hensyn til det tilkommende, for at blive ørede herneden, og staae i vor rette Stilling for Gud i den evige Verden, da vore Legemer og vore Sjæle paany skulle forenes.

Herren har gjort os Alabenbaringer om vore timelige og aandelige Anliggender. Han har begyndt at opbygge Zion og stadsfæste sit Rige. Han vil udfolde og fremme

sine Hensigter og opfylde Propheternes Ord; og hans Værk vil tiltage indtil Guds Hensigter blive opfyldte.

Tillader mig da, mine Brødre, at formane Eder til at være dydige, rene og holde Guds Bud. Beder Eders himmelske Fader om at give Eder Viisdom, Naade, Taalmidighed og Ydmighed, at I maae være Mønstre paa Alt, hvad der er godt, stort, ædelt og forstandigt, og „at Eders Lys maa skinne for Menneskene.“ Undgaaer alle politiske Stridigheder, beder for de Nationer, iblandt hvilke I ere, og for deres Regjeringer; og efterligner vor Herre og Fræsler i at udvise Godhed, Barmhjertighed, Misvhed og Velwillie imod Alle. Med eet Ord, dersom der er noget Godt, Røesværdigt, Værfuld og Opføjet, da stræber at tilsegue Eder det, og Guds Sandhed skal frigjøre Eder. I skulle vorde forsamlede til Zion i rette Tid, og I skulle glæde Eder over Fredens Evangeliums Fylde og Besignelser. I skulle kjende, hvorledes I kunne glæde Eder i denne Verden, hvorledes I kunne faae Kundstab om Guds himmelske Rige, og hvorledes I kunne faae Aar deri.

John Taylor.

Kirkens Historie.

Før at berigte de mange urigtige Forestillinger, der i dette Land ere ude iblandt Publikum, med Hensyn til det Folk, man kalder Sidste Dages Hellige, og ydermere at tilsredsstille den offentlige Videbegierlighed med Hensyn til samme Folks Grundsætninger og Charakter, har Forfatteren, der er personlig bekjent med de vigtigste af de Begivenheder, som heri ville blive omhandlede, besluttet at fremslægge en forfattet Beretning om deres Fremgang, Forfolgelser og Fordrivelse fra Staterne Missouri og Illinois i Amerika, og en al-

mindelig Udsigt over deres nærværende Opholdssted, Anlæg og Bestyrelse i Utah Territorium, samt en fort Beretning om deres Eldstes Missions-Arbeider, saa og den Lykke, der paafulgte deres Bestræbeler i at prædike Evangeliet overalt i de forenede Stater og Canada, Ost- og Vest-Indien, England, Wales, Skotland, Irland, Frankrig, Italien, Schweiz, Tydfland, Sverrig, Norge, Danmark og Øerne i Havet.

De særegne Omstændigheder og besynderlige Tildragelser, der have givet Anledning til denne Kirkens Stiftelse, ere meget

tydelsen fremstillede i et allerede udkommet Værk, kaldet "Mærkværdige Syner" af Orson Pratt, en af de tolv Apostle, til hvilket vi ville henvise vores Læsere.

Vi ville nu fortsætte dens Historie. Da de første Eldste gik ud og bare Bidnesbord ved den Hellig-Alands Kraft, tildroge de sig alle Classes Oprørskomhed. Mange Oprigtige af Hiertet kom og besjendte deres Synder og blevet døbte, annammede den Hellig-Alands Gave og Kundstab om, at Grundsatningerne var sande. Andre spottede, stred imod, bagvæstede, og oplostede Forsolgelsens Baaben; og uden at standse et Dæklik, for at see, om Formylden af de Gaver og Velsignelser, der fulgte med det gamle Evangelium, er efter Skriften eller ikke, satte de, formedelst taabelige Raisonementer, den Beslutning, at det var retfærdigt at bruge hvilke som helst Midler, hvor vrangle og grusomme de end maatte være, til at forhindre disse Grundsatningers Fremgang. Det gjor mig ondt, at jeg skal sige, men Pligten byder mig det, at ogsaa Prædikantere af forskellige Trævesbekjendelser, i mange Tilfælde deeltog i disse falske Beskyldninger, og ved falske Rygter, forventede Fremstillinger, og Bagvæstelser, ophidsede de Stetsindede til at forfolge Guds Ejendom. Ved at opspore saadanne Tilfælde, have vi fundet den forre Begeyddelse til mange Scener af Plundring og Mord, som de Hellige have gjennemgaet i de sidste tyve Aar af deres Piligrimsliv.

I Maaret 1831 anlagde de Hellige en Coloni i Kirtland i Staten Ohio. Om-trent 250 Mile fra dette Sted, nemlig i Jackson County i Staten Missouri, anlagde de en anden Coloni, om-trent paa samme Tid. De Helliges Historie, der nedsatte sig i Ohio, ville vi først tage i Betragtning, og derefter deres paa det sidstnevnte Sted. Da de havde tiltaget i Tal indtil mange Hundrede og havde intet bequemt Sted til offentlig Gudsdyrkelse, saa

begyndte de at bygge et Tempel til det Dine-med i Kirtland. Dets Størrelse, Form og Stil, blev dem viist af Herren i et Syn; og det blev bygget derefter; og Herren havde lovet sine Ejendomme, at de i det fulde blive iforte med Kraft fra det Hoie.

Medens de iforte dette Arbeide, havde de megen Modstand af deres Fjender, som havde fast besluttet, at ingen saadan Bygning skulle blive oprettet, og sogte alle mulige Lejligheder for at forstyrre, drille og plage dem, idet de anvendte de ugndeligste og skændigste Midler for at forhindre deres Foretagender. I denne Kirkens Barndoms Tilstand, var Poblen endnu ikke bleven dristig nok i den Deel af Landet, til at vise sig og komme frem imod de Hellige ved Dagens Lys; men om Natten gik de i Flokke paa halvtreds til treds, og listede sig ind paa dem forklædt, i Almindelighed for at ødelægge deres Ejendom.

De vare nødte til at vedligeholde Vagter, for at bevare dem selv fra disse Overfald. Uagtet deres største Alarvaagenhed, stete det dog mange Gange, at Gods blev ødelagt, Mennesker trukne ud af deres Seng, slagne, tjærede og fjædrede, og deres Huse plyndrede; og ved eet saadant Tilfælde stete det, at Joseph Smith blev slaaet og forladt af sine Fjender som død, men blev strax helbredet formedelst hans Broders Bon. Ofte blev der anlagt Proces imod dem, uden mindste Alarsag, uden for at trætte, drille og plage et fredommeligt og uskyldigt Folk. Uagtet disse Oppositioner og Drillerier, tiltog de bestandig i Styrke og Antal, indtil et storartet Tempel blev opført, og indviet til Herren om Foraaret 1836, i flere Tusinders Overværelse. Nu havde de Hellige opnaaet Glædens og Velsignelsens Dag i deres Historie. Medens de Tid efter anden forsamledes til sammen i Herrens Hus, for at faste og bede, tale med hinanden om Guds Godhed, opsende deres Tak sigelse i aandelige og oplivende Sange til Ham, som etter havde talet fra Himmelnen og talet om

gode Ting, der vare nær forhaanden for hans Folk af alle Nationer, erfarede de øste Guds Godhed og Magt paa mørk-
værdige Maader, hvilket viste, at han erkendte deres Opsørelse og antog sit Hus. De gamle Fædre stode frem, idet de stottede sig paa deres Stav, midt iblandt deres Brodre, fulde af den Hellig-Aland, og udtalte deres Taknemlighed med Glæ-
destaarer for Guds Barnhjertighed imod dem, idet han sjænkede dem Kundstab for-
end de blevne nedlagde i deres Grave, om Fornyelsen af Præstedommet og Evangelie-
rets Fylde, og formanede de unge Eldste til Tugtighed, Oprigtighed og Hellighed, at gaae frem med Mandighed uden Frygt, og forlade sig paa Himmelens Gud, bærende et trofast Vidnesbyrd om den Kundstab, som dem var given, og sjældt fattig paa verdselig Viisdom, vilde Herrens Kraft dog være med dem, og de skulde ei blive beskæmmede. De Unge, de Midaldrende, baade Mænd og Kvinder, begavede med Guds Aland, talede som med Engles Tonge om de vidunderlige Bessignelser, de harde erfaret, og om den Kundstab, Gud havde sjænket dem angaaende dette store Værk, hvilket er Forberedelsen til Guds Sons Bilkommelse; og ved flere Lejligheder besøgte Guds Engle dem. En havde Tungemaals Gave, en Alden Udlæggelses Gave, og Somme Prophetiens Gave; En talede om Troens Bessignelse, en Alden vidnede om Kundstab, Nogle havde Aland til at for-
mane. Saaledes brugte de deres Gaver, og Alle opbyggede tilsammen, bewisende at de levede paa den Tid, da Jesu Spaadom skulle opfyldes, som siger: Jeg vil udgyde min Aland over alt Kjord, og Eders Sou-
ner og Eders Døtre skal prophetere; Eders gamle Mænd skulle drømme Dromme, og Eders unge Mænd see Syner; og end over Ejere og Ejendomspiger vil jeg i de samme Dage udgyde min Aland." Disse vare i Sandhed lykkelige Dage. De Syge blevne helbredede ved Haandspaalæggelse og Sal-

velse med Olie, og i nogle Tilfælde Stumme kom til at tale, Døve til at høre og Blinde til at see. I Sandhed, haardt maa det Hjerte være, der misunder de Hellige disse Bessignelser, naar det er bekjendt, hvor dyrt de siden efter blevne betalte. Vi ven-
tede i Sandhed kun lidt de haarde Pro-
værsler, der vare i Behold for os, og de Scener af Ødelæggelse og Blodsudgrydelse, der fulgte efter.

Modstand og Forfolgelse tiltog efter-
haanden som Vidnesbyrdet om disse Ting
blev forklynt, og de Helliges Tro blev be-
kjendt iblandt Folket i Omegnen. Den
undstabsfulde og mere nordentlige Deel af
Communen blev mere dristig i deres An-
greb paa de Hellige og deres Ejendomme.
Ikke sjeldent blevne de tilskudede og under-
stottede af Saadanne, som havde Navn af
Fromme og Gudsfrugtige, ja endog
Jesu Christi Ejere.

Tilstodt, da de ikke længer kunde ud-
holde disse idelige Formørligelser og saa-
danne Drillier, bestillede de, liig Abraham i gamle Dage, at de vilde ikke længer
paatale deres Net, men efterlade Frugterne af deres Arbeide til deres Hjender, og fly
til et mere fredeligt Sted. Efter denne
Beslutning begyndte de at forlade Landet,
og inden et Aars Forløb vare de næsten
Alle borte, udgjorende omrent to tusinde
Sjæle, Mænd, Kvinder og Børn, og havde
opoffret i det mindste to Trediedele af de-
res Formue.

De reiste mod Vesten. Nogle nedsatte
sig paa eet Sted, og Nogle et andet, efter
deres Midler og Omstændigheder. Den
største Deel drog til Staten Missouri, af
hvilke mange nedsatte sig i Caldwell County.
Dette tildrog sig i Året 1838.

Her ville vi forlade disse, og henvende
Læserens Opmærksomhed paa den Coloni,
som de Hellige havde anlagt i Jackson
County i Missouri. Her ville vi være
nodte til at fortælle nogle ubehagelige Til-
dragelser af en værre Charakteer. Eftersom

det var paa Udkanten mod Ørken, kostede Jorden, hvilken for det meste tilhørte Congressen, ikkun $1\frac{1}{2}$ Dollars pr. Acre, hvorved mange af de Hellige, nogle af dem i Almindelighed vare fattige, vare i stand til at gjøre meget betydelige Kjøb. Ved Flid og Udholdenhed blev der snart mange store Stykker Jord opdyrkede, Frugthaver plantede, Møller og offentlige Bygninger opbyggede, Undervisningsanstalter oprettede, en Bogtrykkerpresse etableret, Grundvolden til et Tempel lagt, og smukke Beboelseshuse begyndte at lade sig tilsynne i alle Nærningser paa disse brede og hvidige Sletter. For Nybyggeren, der har ikkun siden Capital, antager man, at intet Land var nogenslunde opdaget, der besad saa mange Fordelagtigheder, som det, de Hellige her beboede. Det er beskrevet af eet af Coloniens Medlemmer saaledes: Usligt de stovrige Stater i Østen, undtagen ved Floderne og de andre Vandløb, hvor der er begroet med Skov fra een til tre engelske Mile bredt; og saa langt, som man kan sine, ligger de hvidige bølgende Sletter udbredte ligesom et stort Hav. Skovene ere en Blanding af Eg, vild Valdnod, Borelder og Lind, tilligemed forskellige Slags Aasp, Pecon, blod og haard Lon. Buskværtene vare sjonne, og bestode tildeels af Birranker, Parstommuns, Blomme- og Crabapple-Buske. Sletterne vare vrydede med en Overflodighed af Blomster, der synes ligesaa herlig og prægtig, som Stjernerne paa Himlen, og at være ubeskreibelig. Jordbunden er feed og frugtbar fra tre til ti Fod dybt, og bestaaer almindeligen i en feed sort Muldjord blandet med Leer og Sand. Den frembringer overslodigt af Hvede, Mais og mange andre nyttige Artikler, hvoriblandt sode Kartofler og Bomuld. Heste, Doeg og Svinne ere temmelig almindelige, skjont just ikke af den allerbedste Slags, og synes for det meste at føde dem selv ved Græsning paa de store hoie Sletter om Sommeren, og i de lave Enge ved Floderne om Vinteren.

Bildet er mindre almindeligt, hvor man har begyndt at opdyrkede Jorden, end det er lidt længere borte paa de vilde Sletter, hvor Urøren, Elsdyret, Dyret, Bjørnen, Ulven, Bæveren og mange andre mindre Dyr op holdte sig efter Behag. Kalkner, Gjæs, Swaner,ender, ja, en Mengde af Djærekreaturer er iblandt den Mangfoldighed, hvormed dette behagelige Land er velsignet." Her var altsaa Stedet, som Herren havde beskiktet til sit Folk, at ned sætte sig og bogge ham et Hus, i hvilket de kunde tilbede ham i Neenhed og Hellighed, og hans Ejendomme faae Viisdom, Kundskab og Kraft, og blive beredte til at gaae frem iblandt alle Nationer, Stammer, Folk og Tongemaal med det evige Evangelium til at opfylde Johannis Prophetie, paa det at alt Folk maatte vide at Menneskens Sons Tilkomst er nær, og de kloge Tomfuer berede deres Lamper og være rede. Medens de, til den Ende, fredeligen og flittselen stræbte at opnæae deres Hensigt, begyndte Satan at opgæge Folket omkring dem til Mistanke, Misundelse og Had. Lovstridige Morder holdtes i forskellige Dele af Landet, Beslutninger blevet tagne, og Anstalter gjorte til at drive de Hellige bort fra deres Besiddelser. I November Maaned 1833, blev de Hellige, der jo ikke vare beredte til Forsvar, pludseligen overfaldne af ryggesløse og blodtörstige Bander, der almindeligtvis bestode af flere Hundrede, armerede med Ødelæggelsens Vaaben, og drevet Mand, Kvinder og Børn bort fra deres ejere Boliger. Deres store Nod og deres haarde Lidelser er sandelig ikke noget Behageligt at berette. Kvinder blev paa det Skammeligeste mishandlede i deres Mands Paashu og Døtre i deres Forældres. Forsvarslose mænd blevet nedskudte ligesom vilde Dyr i Skoven. Nogle blevne, medens de sogte at fly for at frelse deres Liv, grebne, bundne til Træer, og slagne til deres Indvolde faldte ud og Doden endte deres Lidelser. Over

to Hundrede af deres Huse blevne brændte, og de øvrige plundrede, og deres Heste og Døeg bortførte, og de blevne saa pludseligt og hastigt tvungne til at fly, at de Fleste ikke kunde sæe Klæder nok med, til at beskytte dem imod Storm og Kulde; hvoraf man let kan forestille sig hvorlunde Kvindfolk og Barn maatte side. Ifølge disse haarde Lidelsser var der mange, der omkom paa Veien forend nogen barmhjertig Haand kunde komme dem til Hjelp. Medens de Hellige laae paa de solde aabne Sletter, uden noget Hjem, og uden nogen Ven, undtagen Gud i Himlen, saae man et meget besynderligt Tegn paa Himlen, hvilket indgjod en panisk Skræk i Pøbelen, nemlig den saare formunderlige meteoriske Regn eller

de Stjernestud, der blev seet overalt i de forenede Stater, Natten imellem den 13de og 14de Novbr., og varede flere Timer.

Efterat de saaledes vare uddrevne af Jackson County, nedsatte de dem i den nordlige Deel af samme Stat, hvor de forbleve, indtil de i Aaret 1838 etter begyndte at blive overfaldne af morderiske Bander, og nødte til at forlade Landet, efter at have mistet næsten al deres Formue, og Mange havde mistet deres Liv.

For at give Læseren en nogenlunde nsiagtig Underretning om de Helliges Forfolgelse, samt deres Uddrivelse af Missionri Stat, ville vi fremlægge en Afsoegning, som blev indsendt til Congressen.

(Fortsættes.)

Udtog af et Brev.

Offentliggjort i „New-York Tribune“ den 5te Februar 1851.

Vi have ikke Rum nok til at indrykke hele denne Mands Brev, som er fremmed for vor Kirke; men nogle Udtog ville give en Idee om vor nuværende Stilling.

„Selv Dalem ved den store Salt-Søe vilde sandsynligvis være forblyven en Dræn i mange Aar, dersom Mormoniterne ikke ved Fortolgelse vare blevne nødte til at soge den Samvittighedsfridhed i det catholiske Mexico, der blev dem negtet i deres egen Land.

„Men denne Fortolgelse var ligesom den, der banlyste „Pilegrim-Fædrene,“ ved Begivenhedernes Lov, bestemt til at blive et stort Gode.

„Efter at de selv have følt Vagten, er Friheden for dem mere end et Ord. Og i det de organiserede den unge Stat, var deres første Omsorg at sikre alle dem, der ønskede at boe i deres Midte den fuldkomneste Frihed for Person og Samvittighed.

„Og da de troe at de, der komme ind i Verden, have Nettighed til at leve paa

Jorden, give de hver saamegen Jord, som de kunne dyrke; og paalægge dem kun Omkostningerne ved Opræalingen, Protocolleringen og de nødvendige Indretninger for at forhindre Bedrageri

„Jeg troer at Ingen vil sæge Troatte med dem om deres Religion, hvor besynderlig og urimelig den end synes, der har været Bidne til den Broderskab og Harmoni, som findes der, og som har mydt dette Folks Gjæsfrihed og seet deres Hlid, Farvelighed og Velvillie.

„Jeg forsikrer Dem, at det er virkelig fortynende, efter at have tilbagelagt tolv Hundrede Mile (264 danske) over Drænene og Bjerger, at kaste Piet paa denne prægtige Dal, omgivne af Indsoer og Bjerger, og Bjerger og Indsoer, og prydet overalt, hist og her, med disse dristige Pioneerers smaa hvide Huse, Haver og Amts-gaarde. De have kun været der i tre Aar, og i denne korte Tid have de indrettet gode Amts-gaarde, bygget Huse og Lader, anlagt

forstællige Slags Møller, kastet Broer over Floder, bygget Undervijsningshuse, grundet Skoler, opreist et Statshus og givet Grundlov for et Universitet. Og de have i Sandhed gjort mere for en Stats virkelige Lykke end nogen af de tretten tidligere forenede Stater.

"Deserets nuværende Befolking er anslaaet til omtrent 30,000 Sjæle, og Udvandringen i dette Aar vil forøge Antallet til 40,000. Jeg troer, at Udvandringen vil forøges efter en geometrisk Maalestok, i Betragtning af, at Mormonerne her have grundet en Cassé med en betydelig Fond for at hjælpe deres Fattige enten fra de forenede Stater eller fra Europa til at komme og ned sætte sig i Dalen. Forrige Aar have de sendt 6,000 Dollars (henved 12,000 Rbd.) Denne Summa er i Aar blevet foreget meget. Disse Summer ere indkomne ved frivillige Gaver og nedlægges i Bestyrernes Hænder, som anbringe dem i smaae Summer til 7 p. Et., for at hjælpe til at kjøbe Aueg og andre nødvendige Ting til Reisen over Sletterne.

"Det kjøpte Aueg bliver solgt her for en Summa, der er tilstrækkelig nok til at betale Capital og Rente. Saaledes har alle Parter Fordeel og den oprindelige Summa forøges bestandig.

"Høsten er i Aar anslaaet til 500,000 à 1,000,000 Skepper. Klimaet og Jordbunden synes at være mærkelig stillet til Frembringelsen af Sæd. Der er ingen Kornvarme eller Indsester eller Rust, og Sæden bliver ikke valt af Kulde. Meelduggen er dens eneste Hjende. Udbyttet er overhovedet 50 Fold.

"Mais er ikke fordeleagtig, man planter kun lidet deraf. De andre Kornsorter lykkes godt. Alle Slags Hjorder trives overordentlig, og de behøve kun meget lidet Hoder om Vinteren.

"Men jeg maa give Dem en noiagtig

Beskrivelse om Staden og Dalen. Staden er beliggende ved Hoden af Bjerge, og den bliver forsynet med reent Vand af to Bjergstrømme, der udbredte sig i utallige Kilder til alle Husene og Haverne i Staden. Den har for Dieblikket omtrent $\frac{1}{2}$ Mil (dansk) i Længde og $\frac{1}{2}$ Mil i Brede. Den er inddelt i regelmæssige Quartere, og hvert Lod er stort nok til derpaa at opføre gode Bygninger og aulægge en Have. Husene ere for en stor Del byggede af "Adobies" eller Muursteene, der ere torrede i Solen. I Almindelighed ere de smaae; men man er i Begreb med at opføre nogle store Bygninger, der skal fuldføres i Sommer. I blandt de offentlige Bygninger ere: Statshuset, Raadhuset, et stort Posthus og Collegiet, der skal have en Skole i Winter, som en Green af Universitetet. Den Hjørnepunkt, der er bestemt til Tempel-t, er endnu ledig. Imidlertid holde Mormonerne deres Forsamlinger i en stor Bygning, kaldet "Bowery," der kan indeholde flere tusinde Mennesker. De ville sandhuligvis begynde paa deres Tempel næste Sommer.

"De sige, at de have isinde at opreise et Tempel, hvilket saavel i Størrelse som Pragt ikke skal overgaaes af nogen Bygning paa Jorden. Og jeg troer virkelig, at de kunne gjøre det; thi de ere fulde af Iver og saa rige, som Guld kan gjøre dem.") Stadens Befolking beløber sig til omtrent fem tusind Sjæle.

"Der ere mange mindre Stæder og Byer i de forskellige Dele af Dalen.

"Dalen's Atmosphære er overordentlig sund. Hidsige Febere ere aldeles ubekjendte, og Ungdommen er sterk og smuk, som Blomsterne i Mai. Jeg troer i Sandhed, at hele denne Egn, fra Grænsen indtil Sierra Nevada, er meget sund."

¹⁾ Dette er en Overdrivelse med Hensyn til Guld.
Med.

En Åabenbaring om Præstedomme.

1. En Åabenbaring fra Jesum Christum til sin Ejener Joseph Smith, inn., og ser Eldste, da de forenede deres Hjertter og oploftede deres Rost til det Høje; ja, Herrens Ord angaaende hans Kirke, der er oprettet i de sidste Dage, for at bringe hans Folk tilbage, som han har talet ved sine Propheters Mund, og for at samle sine Hellige til af staar paa Sions Bjerg, hvilket skal være det nye Jerusalem; og denne Stad skal bygges, begyndende paa Templets Plads, hvilken er betegnet ved Herrens Finger, i de vestlige Udkanter af Staten Missouri og tilegnet ved Joseph Smith juniors Haand, og ved Andre, i hvem Gud havde Velberhagelighed.

2. Sandelig dette er Herrens Ord, at det nye Jerusalem skal bygges ved de Helliges Indsamling, som skal begynde paa dette Sted, nemlig paa Templets Plads, hvilket Tempel skal opføres i denne Slegt; thi sandelig, denne Slegt skal ikke ganske forgaae, først der bliver bygget et Huns for Herren, og en Sky skal hvile over det, hvilken Sky skal være Herrens Herlighed, der skal opfyldte Huset. Og Moses Sonner, ifolge det hellige Præstedomme, hvilket han modtog ved sin Svigerfaders Jethros Haand; og Jethro modtog det ved Calebs Haand; og Caleb modtog det ved Elihus Haand; og Elihu ved Jeremys Haand; og Jeremi ved Guds Haand; og Gad ved Esaias Haand; og Esaias modtog det ved Guds Haand. Hvilken Esaias levede i Abrahams Dage, og blev velsignet af ham — hvilken Abraham modtog Præstedommen af Melchisedek, der modtog det i Aar i lige Linie fra sine Fædre lige til Noah; og fra Noah til Enoch i Aar fra deres Fædre; og fra Enoch til Abel, der blev dræbt ved sin Broders Udaad, og modtog Præstedommen paa Guds Be-faling ved sin Fader Adams Haand, der

var det første Menneske — hvilket Præstedomme vedbliver i Guds Kirke i alle Slægter, og er uden Dages Begyndelse eller Alars Ende.

3. Og Herren bekræftede ogsaa et Præstedomme paa Aaron og hans Sæd, igjennem alle deres Slægter — hvilket Præstedomme ogsaa vedvarer og bestaaer for stedse med det Præstedomme, hvilket er efter Guds helligste Orden. Og dette større Præstedomme meddeler Evangeliet og holder Nøglen til Rigets Hemmeligheder, ja Nøglen til Guds Kundskab. Derforaabenhaires Gudsfrigtigheds Kraft i sammes Anordninger, og uden sammes Anordninger og Præstedommets Myndighed, bliver Gudsfrigtigheds Kraft ikkeaabenharet for Menneskene i Kjødet; thi uden dette kan intet Menneske se Guds, ja, Faderens Ansigt, og leve.

4. Nu, denne Moses laerte Israels Born tydelig i Ørken, og søgte ved Hvidt at helliggøre sit Folk, at de kunde sine Guds Ansigt; men de forhørde deres Hjertter og kunde ikke udholde hans Nærværelse, derfor svor Herren i sin Brede (thi hans Brede var optændt imod dem) at de ikke skulle indgaae i hans Hvile, medens de vare i Ørken, hvilken Hvile er hans Herligheds Tylde. Derfor tog han Moses ud af deres Midte, og ligeledes det hellige Præstedomme; og det mindre Præstedomme vedblev, hvilket Præstedomme har Nøglen til Engles Betjening, og det forberedende Evangelium, hvilket Evangelium er det til Omvendelse og Daab, og Syndsforladelse, og Loven om kjædelige Bud, hvilket Herren i sin Brede lod vedblive med Aarons Huns iblandt Israels Born, indtil Johannes, hvem Gud opreste, fuld af den Hellig-Aland fra sin Moders Liv; thi han blev dobbt, medens han endnu var i sin Barndom, og

blev beskikket ved Engelens Haand, da han var otte Aar gammel, til denne Magt, til at omstryte Jodernes Rige, og giore Herrens Bei ret for hans Folks Ansigts, for at berede dem til Herrens Tilkommenlse, i hvis Haand al Magt er given.

5. Og after, en Aeldstes og Bisops Embede ere nødvendige Bilag henhørende til Over-Præstedommet. Og after, Læreres og Diaconers Embeder ere nødvendige Bilag henhørende til det mindre Præstedomme, hvilket Præstedomme blev bekræftet paa Aaron og hans Sonner.

6. Som jeg dersor sagde angaaende Mose Sonner — thi Mose Sonner og Aarons Sonner skulle ofre velbehagelige Øffere i Herrens Huns, hvilket skal bygges for Herren i denne Slægt, paa det indviede Sted, som jeg har bestemt. Og Mose og Aarons Sonner skulle syldes med Herrens Herlighed, paa Sions Bjerg, i Herrens Huns, hvis Sonner I ere; og mange, hvem jeg har kaldet og udsendt for at opbygge min Kirke; thi de, der ere trofaste og erholde disse to Præstedommer, om hvilke jeg har talet, og prydte deres Kald, blive helligjorte ved Aalanden til deres Legemers Fornyelse; de blive Mose og Aarons Sonner, og Abrahams Sed, og Guds Kirke, og Rige, og Udvagle. Og alle de, der annamme dette Præstedomme, annamme mig, siger Herren, thi den, der annammer min Ejener, annammer mig, og den, der annammer mig, annammer min Fader, og den, der annammer min Fader, annammer min Faders Rige, hvorfor alt det, min Fader har, skal gives ham, og dette er ifolge den Ged og Pagt, der hører til Præstedommets. Dersor annamme alle de, der annamme Præstedommet, denne Ged og Pagt af min Fader, som han ikke kan bryde, ei heller kan den rokkes; men hvo, der bryder denne Pagt, efter at han har annammet den, og viger ganske bort, skal ikke faae Forladelse for sine Synder, hverken i denne Verden eller i den tilkommende.

Og alle de, der ikke komme til dette Præstedomme, som I have annammet, som jeg nu bekræfter paa Eder, som ere nærværende i Dag, ved min egen Rost fra Himmelten, og jeg har givet den himmelske Hærfare og mine Engle Befaling angaaende Eder.

7. Og nu giver jeg Eder den Befaling, at I skulle vogte Eder, og give flittig Agt paa de Ord, der høre til det evige Liv; thi I skulle leve ved hvert Ord, der indgaaer af Guds Mund. Thi Guds Ord er Sandhed, og hvad der er Sandhed, er Lys, og hvad der er Lys, er Aland, ja, Jesu Christi Aland. Og Aalanden giver hvert Menneske Lys, som kommer til Verden; og Aalanden oplyser hvert Menneske i Verden, der lytter til Aalandens Rost; og hver den, der lytter til Aalandens Rost, kommer til Gud, ja, til Faderen; og Faderen underviser ham om den Pagt, hvilken han har formnet og bekræftet paa Eder, der er bekræftet paa Eder for Eders Skyld, og ikke for Eders Skyld alene; men for hele Verdens Skyld. Og hele Verden ligger i Synd og sukker under Morke og Syndens Trældom; og herpaa kunne I kjende, at de ere i Syndens Trældom, fordi de ikke komme til mig; thi den, der ikke kommer til mig, er under Syndens Trældom; og den, der ikke hører min Rost, er ikke bekjent med min Rost, og er ikke af mig; og herpaa skulle I kjende den Retsfærdige fra den Ugundelige, og at den hele Verden sukker just nu under Synd og Morke.

8. Og Eders Sind har i de forgangne Tider været formørket formedest Vanstro, og fordi I have letslindig behandlet, hvad I have annammet; hvilken Forfængelighed og Vanstro har bragt den hele Kirke under Fordommelse. Og denne Fordommelse hvisler paa alle Sions Born, og de skulle forblive under denne Fordommelse, indtil de omvende sig og ihukomme den nye Pagt, Mormons Bog, og de tidligere Befalinger, som jeg har givet dem, ikke alene at sige,

men at gjøre efter det, der er krevet, at de kunne frembringe værdige Hrungter for deres Faders Rige, ellers er der beredt en Svøbø og en Dom, at blive udøst over Bions Born. Thi skulle Rigets Born be-smitte mit hellige Land? Sandelig ieg siger Eder: nei.

9. Sandelig, sandelig siger jeg Eder, som høre mine Ord, hvilket er min Ros, salige ere I, for saa vidt som I annamme dette; thi jeg vil forlade Eder Eders Sonder med denne Besaling, at I forblive standhaftige i Eders Sind i høitidelig Ajudagt og Bonnens Land; i at bære Vidnesbyrdet for hele Verden om de Ting, der ere Eder meddelte.

10. Derfor gaaer ud i al Verden, og hvor I ikke kunne komme, skalde I sende, at Vidnesbr. det kan komme fra Eder ud i al Verden til hver Skabning. Og som jeg sagde til mine Apostle, saaledes siger jeg til Eder; thi I ere mine Apostle, ja Guds Øpperstepræster. I ere de, som min Fader har givet mig — I ere mine Venner, derfor siger jeg igjen til Eder, som jeg sagde til mine Apostle, at hver Sjæl, som troer paa Eders Ord, og bliver døbt i Vand til Syndernes Forladelse, skal annamme den Hellig-Land — og disse Tegn skal følge dem, der troe.

11. I mit Navn skal de gjøre mange underfulde Gierninger; i mit Navn skal de unddrive Djævle; i mit Navn skal de helbrede de Syge; i mit Navn skal deaabne de Blindeste sine, og bringe de Døve til at høre, og den Stummes Tunge skal tale. Og dersom Nogen giver dem Gift, skal den ikke skade dem, og en Slanges Gift skal ikke have Magt til at skade dem. Men den Besaling giver jeg dem, at de ikke maae rose dem af dette, eller tale derom for Verden; thi disse Ting gives Eder til Eders Garn og Salighed.

12. Sandelig, sandelig, siger jeg Eder, de, der ikke troe paa Eders Ord, og blive døbte i Vandet i mit Navn til deres Syn-

ders Forladelle, at de kunne faae den Hellig-Land, skulle fordømmes, og ikke komme i min Faders Rige, hvor min Fader og jeg er. Og denne Åabenbaring og dette Bud til Eder ere i Kraft fra denne Time over al Verden, og Evangeliet er til Alle, som ikke har annammet det. Men sandelig, siger jeg til alle dem, til hvem Riget er blevet givet: fra Eder maa det prædikes for dem, at de skalde omvende sig fra deres forrige onde Gierninger; thi de skalde bebreides deres onde vantrie Hjerter; og Eders Brødre i Zion for deres Oprør imod Eder, da jeg sendte Eder.

13. Og efter siger jeg Eder, mine Venner (thi for Fremtiden vil jeg kalde Eder Venner), det er fornødent, at jeg giver Eder denne Besaling, at I kunne blive ligesom mine Venner i de Dage, da jeg vandrede med dem, for at prædike dette Evangelium med min Magt; thi jeg tilstede dem ikke at have Pung eller Venge eller to Kjortler. Se, jeg sender Eder for at prove Verden, og en Arbeider er sin Løn værd. Og hvilken Mand, der gaaer ud og prædiker dette Rigets Evangelium, og ikke undlader at forblive troe i alle Ting, skal ikke blive formorket eller træt i sit Sind, ei heller paa Legeme, Lem eller Led; og ikke eet Haar skal ubemærket falde af hans Hoved paa Jordens. Og de skalde ikke hungre eller tørste.

14. Bekymrer Eder derfor ikke for den Dag i Morgen, for hvad I skalde øde eller hvad I skalde drikke, eller hvormed I skalde klæde Eder. Seer til Liserne paa Marken, hvorledes de vore; de arbeide ikke, ei heller spinde de, og Kongerigerne paa Jordens ere i al deres Herlighed ikke klædte som een af dem; thi Eders Fader, som er i Himmelten, reed at I behøve alle disse Ting. Eader derfor den Dag i Morgen sorge for sig selv. Bekymrer Eder heller ikke forud for hvad I skalde sige; men opbevarer bestandig Livets Ord i Eders Hjerte,

og det skal gives Eder i samme Time, hvad der er tjenligt for Enhver.

15. Lad derfor Ingen iblandt Eder, (thi dette er en Befaling til alle de Trofaste, som ere kaldede af Gud i Kirken til Embedet), som gaae ud for at forkynde Rigets Evangelium, fra denne Time af bare Peng eller Penge. See, jeg sender Eder for at overbevise Verden om alle deres uretsfærdige Handlinger, og undervise dem om den tilkommende Dom. Og hvo, som modtager Eder, hos ham vil jeg ogsaa være; thi jeg vil gaae forud for Eder. Jeg vil være paa Eders høire Side og paa Eders venstre Side, og min Vand skal være i Eders Hjerter, og mine Engle rundt omkring Eder for at opholde Eder.

16. Hvo, som annammer Eder, annammer mig, og de samme ville give Eder Hode og Klæder og Penge. Og den, der giver Eder Hode, eller Klæder, eller Penge, skal ingenlunde miste sin Løn; og den, der ikke gjør det, er ikke min Discipel. Her paa skulle I kjende mine Disciple. Gaaer bort alene for Eder selv fra den, der ikke annammer Eder, og rens Eders Høeder med Vand, ja, reent Vand, enten det er varmt eller koldt, og vidne derom for Eders Fader, som er i Himmelten, og vend ikke mere tilbage til den Maud. Og gjører ligesaa i hvilken som helst By eller Stad I komme i. Alligevel, søger flittig og spa-

rer ikke, og vee det Huns eller den By eller Stad, som forkaster Eder, eller Eders Ord, eller Vidnesbyrd om mig. Vee, siger jeg efter, det Huns, eller den By, eller den Stad, som forkaster Eder, eller Eders Ord, eller Eders Vidnesbyrd om mig; thi jeg den Almægtige har lagt mine Hænder paa Nationerne, for at tigte dem for deres Ugudelighed, og der skal udgaae Plager og de skulle ikke tages bort fra Jorden, førend jeg har fuldendt mit Værk, som skal udføres hastigt i Retsfærdighed, indtil alle Tils oversblevne skulle kjende mig, fra den Mindste iblandt dem til den Største iblandt dem, og blive fulde af Herrens Kunstab, og see Die til Die, og oploste Rossten og synge til sammen denne nye Sang, sigende:

17. Herren har bragt Zion tilbage,
Herren har forløst sit Folk, Israel,
Ester Raadens Udvoegelse,
Som blev tilveiebragt ved deres Fædres Tro og Bagt;
Herren har forløst sit Folk.
Og Satan er bunden, og der skal ikke længer gives Tid.
Herren har samlet alle Ting til Get;
Herren har bragt Zion ned fra det Høje;
Herren har bragt Zion op neden fra;
Jorden har været i Barnsnod og fremfort sin Styrke;
Og Sandhed er grundfæstet i dens Indvolde;
Og himlen har smilte paa den;
Og den er isort sin Guds Hertighed;
Thi han staar midt iblandt sit Folk;
Gre og Hertighed, Magt og Styrke
Være vor Gud; thi han er fuld af Varmhjertighed,
Retsfærdighed, Raade, og Sandhed og Fred,
Til evig Tid. Amen.

Et Gran af Sandhed i et Pund Løgn.

Mere end et Åar har de danske Bladefyslet med at udbrede Løgne og falske eller forvendte Fremstillinger angaaende Joseph Smith, Mormons Bog og de Hellige i Almindelighed, og især i den senere Tid. Disse Beretninger ere en Blanding af fordreide Sandheder og nederdrægtige Usandheder. Istedet for at anvende vor Tid, Kræfter og Midler paa at modbevise disse

falske Beretninger have vi arbeidet paa at udbrede Mormons Bog og de Helliges Historie for det danske Publikum saa, at ovrigtige Sjæle kunne læse og dømme selv. Ved denne, som ved mange andre Lejligheder, have vi set det gamle Ordsprog bekræftet, som siger: "Løgn vil hele Verden om gaae, medens Sandhed trækker sine Stovler paa". Alarsagen til dette viser

sig tydeligt i Alt hvad der hører til Guds værk iblandt Menneskene, og ligger i den store Sandhed, som vi lære af Skriften, nemlig: at Verden ligger i Fjendskab mod Gud og at Satan, som er en Løgner og Løgnens Fader fra Begyndelsen, er "denne Verdens Fyrste" og "regjerer i Vantroens Borns Hjarter"; og Nedactøren, Præsten og Folket griber med Begjerslighed enhver Løgn og enhver ond Tanke, der lader sig tilskjende imod dem, som Gud sender for at vidne imod deres falske Lærdomme og onde Gjerninger, medens i Almindelighed deres Blade, Mine og Dren ere tillukkede for ethvert sandt Vidnesbyrd fra Guds Folk. I Særdeleshed i Amerika finder man, at Pressen i Almindelighed er af den allersvækreste Charakteer, og at alle Partier, religiose og politiske, udstjælte og belyve hverandre paa den allerlaveste Maneer, og enhver Statsmand og anden Embedsmand bliver saa skammeligt omtalt, at dersom hans Fjenders eensidige Udsagn blevne tagne gyldige, vilde han blive betragtet som en værdig Candidat til Statsfængslet, og endnu blive disse eensidige Fortællinger om Joseph Smith og de Hellige, hvilke ofte ere blevne gjendrevne og beviste at være falske, eftertrykkede hertillands, med en Mængde Tilsætninger, i Søndagsbladet, Dømmevirke og flere andre Blade og Skrifter, og undraabte overalt for nimodsigelige Sandheder.

Alt altsaaande stemme Beskyldninger blevne forte imod Joseph Smith og de Hellige i Amerika, er jeg rede til at tilstaae, havde det ikke været, saa maatte man nok twivlet om, at han var en Prophet efter Frelserens Regel men at disse Beskyldninger vare sandfærdige eller nogensinde kunde bevises for nogen Ret at være det, det negter jeg med Bestemthed.

Her vil jeg bemærke, at det ikke i nogen af de amerikanske Fristater, saaledes som i Danmark, er nødvendigt, at en Forbryder skal bekjende förend han straffes. I

alle Tilsætde bliver der sammeukaldt en Jury af tolv upartiske Borgere for at høre og bestemme i Overensstemmelse med Vidnesbyrdet. Hvilke Ideer vilde man have om Jesus og de Hellige Fordum, dersom man antog deres Fjenders Vidnesbyrd istedet for deres egne? Efter hans Fjenders Vidnesbyrd var han et nægte Barn; opdraget til at være Sommermand; omgikkes "med Toldere og Shydere"; var "en Fraads-ser og en Viindranker"; "Formand for de Nazareers Sect"; "en Urostifter"; søgte at "gjøre sig til Konge" og tilsidst sagde de, han var "Beelzebub, Djævelenes Øverste"; og Jesus sagde til sine Disciple: have de kaldet Husbonden Beelzebub, hvormeget mere hans Hunsfolk? "Vi vil lade Paulus efter hans lange Erfaring besvare Spørgsmaalet; han siger: vi ere blevne som Udsæd i Verden, Alles Skovist indtil nu". see 1 Cor. 4, 13. Det er en Alarsag til stor Glæde for de Sidste Dages Hellige, at Herren regner dem værdige til at være lige med Paulus og hans Medbrødre i denne Henseende. Der er blevet sagt til mig, at "hvør der er saa megen Røg, der maa være nogen Tid", men jeg maa sige, at jeg har seet det, som meget ligner Røg, svævende over Vand.

Den første Løgn, Djævelen fortalte Mennesket, hængte han paa en vigtig Sandhed, da han sagde til Moder Eva: "Gud veed, at paa hvilken Dag I æde deraf, skal Eders Mine vorde opladte, og I skal blive som Gud til at Fjende Godt og Ondt." Selv Træts Navn bekræftede Sandheden i hans Udsagn; men Tillsid til den fatale Løgn, "I skal visseligen ikke døe," har indhyllet Verden i Glædighed.

Den samme Smildhed opdager man i alle hans Løgne imod Herren og hans Ejendomme fra den Dag af indtil denne.

Efter at have sagt saa meget til Forberedelse, vil jeg nu begynde at tage Maassen af nogle saa af de groveste Løgne, der

ere blevne satte i Omløb igjennem Bladene i dette Land.

Jeg vil begynde med følgende, hvilket jeg finder i "Dannevirke," udtaget af "Sondagsbladet": Da Joseph Smith vorede til, begav han sig paa lange Reiser, bestod flere Eventyr og Bedragerier, giftede sig og gjorde i Året 1821 Befjendstab med Sidney Rigdon i Staden Pittsburg. Denne Rigdon var en af de i Nordamerika ei saa sjeldne Eventyrvære, som efter at have forsøgt sig som Procurator, Kjøbmand, Kromand, Bladudgiver og Prædikant, til sidst landede som Medhjælper i et Bogtrykkeri, eller at Joseph Smith havde gjort lange Reiser og været i Pittsburg, er Noget, som intinde vide at være usandt.

Bemeldte Spauldings Enkes og Datters publicerede Vidnesbyrd beretter, at fra hans Død af Hylken indtraf, da Smith var 10 Åar gammel, havde hun (Enken) været i Besiddelse af Manuscriptet indtil fire Åar efter at Mormons Bog blev udgivet; til hylken Tid hun overgav det til en D. P. Hurlbert, som medens han var omreisende, hørte om Manuscriptet og allersofrst fik Tanke om, at lave Noget deraf imod Mormonerne. Bemeldte Hurlbert var en frasalden Mormon, og var da blevet underkastet svær Mulk for at have forsøgt at stille J. Smith ved Livet, fordi han blottede ham, og ndelukkede ham af Samfundet for grove Umoralteter.

Noget om hinanden, førend lange efter at Mormons Bog var udkommen, er bevist, ei alene ved deres eget Vidnesbyrd, men tusinde af deres Bekjendteres.

At Rigdon havde været Procurator, Kjøbmand, Kromand, Bladudgiver og Medhjælper i et Bogtrykkeri, eller at Joseph Smith havde gjort lange Reiser og været i Pittsburg, er Noget, som intinde vide at være usandt.

Bemeldte Spauldings Enkes og Datters publicerede Vidnesbyrd beretter, at fra hans Død af Hylken indtraf, da Smith var 10 Åar gammel, havde hun (Enken) været i Besiddelse af Manuscriptet indtil fire Åar efter at Mormons Bog blev udgivet; til hylken Tid hun overgav det til en D. P. Hurlbert, som medens han var omreisende, hørte om Manuscriptet og allersofrst fik Tanke om, at lave Noget deraf imod Mormonerne. Bemeldte Hurlbert var en frasalden Mormon, og var da blevet underkastet svær Mulk for at have forsøgt at stille J. Smith ved Livet, fordi han blottede ham, og ndelukkede ham af Samfundet for grove Umoralteter.

Hr. Parley P. Pratt skriver i sit Svar paa Hr. Smiderlands „Mormonism Exposed“ saaledes:

"I Året 1827 stete det, at Hr. A. Campbell, W. Scott og S. Rigdon med nogle Andre, boende i Virginien, Ohio, og andre Steder, forlod Baptisterne, og oprettede en ny Orden under Navn af resormerte Baptister, eller Disciple; og af deres Fjender blev de kaldte Campbellitter, Rigdonitter o. s. v. Denne Reformation bestod, med Hensyn til Læren, fornemmelig i Omvendelses Daab til Syndsforladelse, o. s. v., og Hr. Rigdon især holdt sig til en bogstavelig Opfyldelse og Unvendelse af det skrevne Ord, og herved blev han et Redstab til at vende Mange bort fra Sectismens falske Ideer til at forstaae de Spaadommens der hentyde paa Israels store Gjenoppreisning og de vældige Omvæltninger i de sidste

Her er en Pose fuld af Løgne hængt paa en Sandhed, vel stillet til at forblinde Vinene paa dem, der elste Mørke mere end Lys.

Det er bleven sagt, og er meget rimeligt, at Spaulding, for sit eget og sine Venners Mori, skrev en kort Roman om Amerikas første Befolknings, men, at den havde den allermindste Lighed med Mormons Bog vilde aldrig kunne bevises. At Smith, Rigdon og Spaulding vare flere hundrede Mile fra hverandre, og havde aldrig hørt

Dage. - Mange hundrede Disciple blevе samlede, formedelst hans Arbeide, overalt i Egnen ved Søen i Ohio, og mange andre Prædikantere stode i Forbindelse med ham i disse Grundsætninger. Jeg erindrede mig deengang ved Algerdyrkningen, og var mest sysselsat med at forvandle Drkenen til en frugtbar Mark; men da jeg var et Medlem af Baptist-Samfundet og en Elster af Sandhed, blev jeg bekjendt med Hr. Rigdon, og kom til at troe og lære de samme Lærdomme. Efter at have forkyndt disse Grundsætninger i mit Nabolav og den nærliggende Egn, gjorde jeg tilfist en Reise til Staten Ny York, tildeels for at afdække et Besøg i Columbia County, hvilket er min Fodeegen, og tildeels for at prædike Ordet. Denne Reise gjorde jeg i August 1830, og saasnat som jeg kom til Ontario County i Ny York, kom jeg i Berørelse med Mormons Bog, hvilken da havde været udkommen omtrent fer Maaneder, og havde samlet omtrent halvtredstidsstyve Disciple, hvilke da udgjorde de Sidste Dages Helliges hele Samfund. Jeg var meget forudsigt imod Bogen, men, da jeg erindrede Pauli Formaning, hvor han siger: "prøver alle Ting, og beholder det Gode," sad jeg mig ned og læste den; og efter noie at sammenligne den med de andre Skrifter og at bede til Gud, gav han mig tilkjende, ved den Hellig-Aands Kraft, at dens Indhold var Sandhed; og "hvo var jeg, at jeg skulde kunne hindre Gud?" Jeg adlod An-

ordningerne, og blev bestillet, ved Aabenbaring og Haandspælaæggelse, til at prædike Evangeliet Fyldt; og da jeg var færdig med mit Besøg i Columbia County, reiste jeg tilbage til Brodrene i Ontario County, hvor jeg første Gang saae Joseph Smith jun., som just var kommet tilbage fra Pennsylvanien til sin Faders Huns i Manchester. Omtrent midt i October 1830 reiste jeg tilligemed Eldste D. Cowdery og Peter Whitmer til Staten Ohio. Vi besøgte Hr. Rigdon, hvis Pine da for første Gang saae Mormous Bog; og jeg selv havde den fornisielse at præsentere ham den. Han blev meget forundret, og det var ikke uden ved megen Moje og Flid at vi fik ham overtaget til at læse den; og efterat han havde læst den, havde han en svær Kamp med sig selv, førend han ganske vilde troe og antage den; og da han endelig blev overbevist om Sandheden deri, sammenkalde han sine Venner, Nabøer og Brodre til en stor Forsamling, og tiltalte dem meget herligt næsten i to Timer, og baade hans egne og Forsamlings Taarer bevidnede, at de vare meget rørte. Han bad Alle om Tilgivelse, som mislygis kunde have følt sig fornærmede ved Noget i hans forrige Livet, og tilgav Alle, som havde forfulgt ham eller paa nogen Maade forurettet ham, og den paafølgende Morgen blev han og hans Hustru begge døbte af Eldste D. Cowdery. Jeg var nærværende — det var en høitidelig Scene — de fleste af Folket vare meget rørte; — de kom op af Vandet grædende af Glæde. Mange Andre blevе døbte af os i den Egn, baade før og efter hans Daab, saa at Disciplenes Tal, gjennem Etteråret 1830, og den paafølgende Vinter og Høraaret derefter, tiltog til omtrent et Tusinde; den Hellig-Aland blev rigelig udøst over dem, og "Guds Ord havde Fremgang og udvredtes; og mange af Præsterne antog Troen."

(Fortsættes.)

☞ Istedet for at forsyue disse to Nre. af Stjernen med en Sang hvert, have vi udarbeidet en Samling af Sange, hvilke nu ere indbundne.

In d h o l d.

Side.

Til de Hellige og alle Edle i Verden	17.
Kirkens Historie	20.
Udtog af et Brev	24.

Side.

En Aabenbaring om Præstedomme	26.
Et Gran af Sandhed i et Pund Løgn	29.

"Skandinaviens Stjerne" udkommer d. 1ste i hver Maaned. Man tegner sig i Kjøbenhavn hos Hr. Voghændlere, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer. Portoen betales af Abonnenterne med 5 kr. Kvartalet.

Udgivet og forlagt af Græstus Snow, Brolæggerstræde Nr. 80, 2den Sal.

Trykt hos F. C. Bording.